

Bà Jung Chan là con gái của một đồng viên CS tiên phong và cao cấp .

Lúc khi bà tham gia Vá binh đß, bà tâm niệm học theo giáoßng Mao . Trong đßp đßußc cß vß thăm vißng Bắc Kinh và đßußc tham đßußc bißu tình ß công trßng Thiên An Môn, khi thßy Mao đßng trên ßu Thiên An vßy tay bà sung sßng đßn chßy nußc mßt . Vào năm 58 Mao phát đßng “ Bußc nhßy vßt” vßi tham vßng diễn cußng nâng lußng sßn xußt thép lên ngang hàng vßi Anh qußc. Lò luyßn thép đßußc đßng khßp nßi, nên nhà máy và nông trßng bß bß bê, hßu qßa nßn đßi lan tràn khßp nßi . Cha bà là chß tßch bß dân sß tßnh Tß Xuyên phß trách giáo đßc và an sinh xã hßi, ông phßi vßt vß kißm thßc phßm cho dân chúng khßi chßt đßi. Thßy kß hßach này là mßt cái gì sai trái, nhßng ông vßn tin chính sách của đßng là đßng mà cán bß làm sai. Sau kß hßach thßt bßi này Mao bß đßng và gißi trí thßc chßng đßi . Mao không nhận sai lầm mà nghĩ kß hßach thßt bßi vì tß tußng tß sßn và ßnh hußng văn hóa Tây phßng còn tßn tßi trong mßt số đßng viên và gißi trí thßc, nên Mao phát đßng phong trào Cách mßng Văn Hóa, cho vß binh đß đi đánh phá chùa chißn , các cß quan văn hóa, đßußt các đßng viên cao cấp và các giáo sß đßi hßc . Cha bà thßy chính sách của đßng sai lầm, nên ông thßo mßt lá thư phê bình nhßng đßuß sai lầm của Mao và gißi vß Bßc kinh. Hßu qßa cha bà bß bßt giam vì tội phê bình Mao . Nißm tin sßt đá vào chß nghĩa cßng sßn bß sßp đß ông hóa điên đßi . Lúc Đßng tißu Bình lên cßm quyßn, ông đßußc ra tù, và ít lâu ông chßt.

Trong thời niên thiếu bà được gửi đi nông trường để học lao động, rồi bà làm y tá, làm công nhân nhà máy điện. Sau đó bà trở lại đi học. Bà học Anh văn và được làm giảng viên Anh ngữ ở trường Tá Xuyên . Khi được triệu tập Bình minh của tiếp xúc với Tây phương, bà được gửi đi du học ở Anh quốc. Bà được học bằng cấp ở trường York University và được tiến sĩ ngôn ngữ học năm 1982. Bà là người Trung Hoa đầu tiên được văn bằng này ở một trường ở Anh . Bà là người Anh và dạy học ở phân khoa nghiên cứu Á châu và Phi châu thuộc trường ở London

Nhìn lại những ngày cuối ở Trung Hoa, bà không khỏi rùng mình và tháng xót cho cha bà và hàng chục triệu người Trung Hoa đã chết dưới những chính sách sai lầm của Mao . Do đó bà dùng tâm huyết nghiên cứu tài liệu về các thủ viên để viết ra tác phẩm này để cho mọi người thấy cái chân tướng thâm độc , tàn ác, giáng của Mao mà xã hội này chưa hề biết tới .

Sau đây là lược dịch những cuối cùng trong tác phẩm “ Mao : The Unknown Story.”

Căm thù, thất bại và nỗi xót xa gám nhám tâm hồn Mao trong những ngày cuối cùng. Mao say mê một bài thơ thơ cổ 6 thanh khóc một khóm lan tàn tạ và khô héo . Tác giả bài thơ muốn nói số phận không may của khóm lan bị bỏ rơi giống như của Mao . Ngày 29/5/75 Mao ra lệnh cho một số học giả chú thích để biết bài thơ cho mình. Mao muốn nói nhóm lan bị tàn phá bởi người đời giống như khác gì mình đang bị phe Đảng Táu Bình biến hình. Những hôm trước phe này đã ép Mao nhượng bộ là một người chủ yếu bị yêu cầu Mao ngừng chỉ hán để kích thích và ép Mao xác nhận số sai lầm.

Sau khi thất bại ra khỏi nhà giam vào tháng 7/76, Mao bị ốm khổ đau cần được nghỉ ngơi cho ý nghe bài thơ này 2 lần. Rồi ý tưởng bài thơ chìm đắm trong lòng đầy cay đắng.

Đáng là một trong những kẻ thù trong đảng cộng sản mà Mao công kích, và kẻ là Chu Ân Lai . Vào tháng 6/74 Chu được phép nghỉ phép nhưng mà trước đây 2 năm Mao không cho phép. Cuối cùng Mao chấp thuận vì thấy sức khỏe mình suy nhược. Trong khi Chu nằm bệnh viện Mao tìm lại những tài liệu y viết cho mình về Chu và những đời trước năm 1941 mà Mao được biết. Bây giờ sau 30 năm Mao soạn ra để lại với cha con trong bệnh. Mao cũng căm thù Lưu Thiáu Ká đã chết trong tù dưới bàn tay của Mao . Ngoài ra còn một người khác nữa mà Mao chỉ nhắc trong đời là Wang Ming. Wang chết vì tai nạn Liên xô ngày 27/3/74. Wang là lãnh đạo đầu tiên được cộng sản Trung Hoa được huấn luyện ở Nga và được Stalin hứa hẹn ban Mao học tập. Mao muốn thay thế Wang năm 1940 , những cuối cùng để cho Wang sống lâu vọng ở Nga. Wang là một người bom nổ chậm, Wang mới chỉ nhận được lệnh Mao phát thanh từ Moscow, và trong thời Cách mạng văn hóa Wang có kẻ hoạch trở về Trung Hoa lập căn cứ gần biên giới

Những ngày cuối cùng của Mao

Tác Giả: Trần Xuân Hiên

Chúa Nhật, 26 Tháng 12 Năm 2010 13:15

Với sự ủng hộ của Stalin để làm cuộc đảo chánh Mao. Một tháng trước khi chết Mao báo động cho ý nghe những lời chỉ trích mà ông năm xưa để Mao cảm thấy hối hận thú vị với những điều tốt đẹp của .

Vào cuối cuộc đời những đồng chí đầu tiên mình đưa bàn tay của Mao, những Mao vẫn chưa thỏa mãn. Cái chết của Lưu Thiệu Kỵ và Bành Đức Hoài (Peng De huai), nhân nhân của cuộc Cách mạng Văn hóa được giữ kín vì sợ quân chúng phản n. Cái chết của Chu đã làm uy tín của Mao lung lay, Wang chắt chắt Liên xô ngoài tầm của Mao; Lin Bao (Lâm Bưu), cánh tay phải của Mao trong việc thanh trừng đỏ máu, âm mưu giết Mao bởi lý do chuyển trận qua Nga và tan xác khi máy bay đâm nhào xuống đất. Chỉ còn Đặng còn sống là một mối bận tâm, Mao không thể tiêu mà quân thúc Đặng tội gia. Nằm trên giường chết Mao vẫn không nguôi tìm cách trả thù.

Sự thất bại những kế hoạch khiến Mao chết đói. Trung cộng chết trở thành một siêu cuộc quật mìn dù máy thả nhiên Mao khát vọng. Mặc dù chế độ bom nguyên tử những Mao vẫn thất vọng vì không phóng được ra ngoài biên giới Trung Hoa. Những khu kỹ nghệ xếp xếp trở thành những đồng đồng cộng không xếp đồng được, kỹ cộng những phi đội không chết cánh được; kỹ nghệ đóng máy bay được đặt lên hàng đầu ngay từ lúc đầu; Hải quân cũng không khá hơn. Lợi nói cuối cùng của Mao trước khi chết với vợ từ lần hai quân vào năm 75 là, “Hải quân của chúng ta có nhỡ vậy thôi?” trả lời thất vọng. Tháng 10 năm đó Mao buồn buồn nói với Kissinger là Trung hoa không phải là một siêu cuộc quật, chỉ có 2 siêu cuộc quật, chúng tôi là cộng hòa, và đã nắm ngón tay Mao nói, “Hoa Kỳ, Nga Xô, Âu Châu, Nhật Bản, còn Trung Hoa là cuối cùng”. Khi TT Ford viếng thăm Trung Hoa vài tuần sau đó, Mao nói, “Chúng tôi chỉ có thể biến những quật pháo xì.”

Mao cộng giong lên cuối cùng đưa mình lên hàng lãnh tụ thế giới vào năm 74 bằng cộng giong thóc hiên một điệu gì mà không cần dùng đến sức mạnh quân sự, và cái điệu mà y có thể tuyên bố lãnh đạo được thế giới là sự nghèo nàn. Mao đưa ra một đồng đồng lợi mới để nh nghĩa 3 Thế giới, và tuyên bố Thế giới thứ ba gồm những quốc gia nghèo và ám ch Trung Hoa lãnh đạo thế giới thứ ba. Mặc dù Mao được xem như lãnh tụ thế giới thứ ba, những thế giới này không nhận uy quyền của y. Một nhà ngoại giao HK chế chế quê, lãnh đạo thế giới mà không có uy quyền thì có nghĩa gì?

Trên vũ đài thế giới, Mao cộng giong bám vào một hào quang mờ mờ. Khi con gái TT Nixon là Julie viếng Peking đứng trên áo chít cúc hình như Mao, y từ vẻ sung sướng như một đứa trẻ và ôm lấy tay nàng. Để tạo một hình như đẹp, Mao tiếp tục tiếp kiến các chính khách ngoại quốc cho đến tận tận 3 tháng trước khi chết. Những chính khách Thái Lan khi được tiếp kiến nói Mao thật khỏe; thủ tướng Mã Lai Lý quang Diêu nói Mao nói khó khăn, đưa tay vào chít cúc ghò bành lên để qua lợi. Qua vậy trong chít cúc như chết p lên cuối, Mao trông không còn là một nhà lãnh

Những ngày cuối cùng của Mao

Tác Giả: Trán xuân Hián

Chúa Nhật, 26 Tháng 12 Năm 2010 13:15

Đầu tháng giêng, trước khi rời thủ đô, hàm xai xuồng, Mao là hình ảnh nhợt nhạt giữa nua mặt bờn tâm thán. Khi Mao tháy tám hình cháp vái thá tuáng Pakistan Bhutto vào cuối tháng 5/76 thì Mao ngừng đón tiếp chính khách ngoại quốc.

Cám tháy bát mán sáu xa vái thát bái không thác hián đáu cá tham váng lán, Mao không ngừng nghỉ hy sinh tánh mạng và cáa cái cáa dân chúng, hơn 70 triệu người đã bỏ mình trong thời bình do hậu quả những kế hoạch sai lầm, tuy vậy Mao chỉ tháng tiác cho bản thân thôi.

Mao thường khóc mỗi khi nhớ đến quá khứ vang hay xem lại những phim tuyên truyền chống cộng. Xót xa cho thân phận là một xúc động đến nỗi Mao trong những ngày cuối cùng.

Mao cảm thấy gần bó với những bài thơ cổ nói về những vĩ nhân xưa, những vua chúa trước phá và những anh hùng máu chiến, Mao thường hỏi những vĩ anh hùng chiến đấu để gì cho mình.

Tâm trạng đó khiến Mao có một tình huynh đệ với những nhân vật thất thế trên thế giới. Đầu tiên là TT. Nixon bị áp lực từ phía sau về Watergate vào tháng 8/74, thất bại trong cuộc bầu cử tổng thống trước Nixon. Vài tuần sau khi TT Nixon rời khỏi toà Bạch Ốc, Mao nhận bà Imelda Marcos, vợ TT Phi Luật Tân chuyển lại một TT Nixon thăm viếng Trung Hoa. Cô Julie, con gái TT Nixon và chồng đến đón tiếp người nhát và nói, “Hãy viết cho cha cô liên lạc tôi rồi nhé ông.” Khi cô trở về HK nhận được lá thư của Mao nói xem Julie như người trong gia đình.

Khi Nixon sang viếng Peking sau khi từ chối vào tháng 2/76, Mao gửi chiếc Boeing 707 sang Los Angeles với nghi thức đón tiếp mặt với ngoại giao, nhưng vì chiếc máy bay là tài sản của chính phủ HK nên không được phép vào HK khiến cho chuyến đi của Mao không thành. Khi gặp lại Nixon, Mao ngừng tách trà, và khi Nixon từ chối Mao chỉ ngừng đi khó khăn ra khỏi căn phòng và lui lui.

Một tình cảm khác lạ của Mao là một thói quen tiếp đãi với Tuáng Giái Thách, một kẻ thù mà Mao hằng cùng với bao nhiêu triệu người khác nhau. Tuáng chết ở Đài Loan lúc 89 tuổi vào ngày 5/4/75 để lại di chúc không chôn cất ở Đài Loan mà để quan tài trong đất thá, và chỉ khi nào cảm thấy sẵn sàng hãy mang về mai táng ở Trung Hoa. Trong thời gian phát tang Tuáng, Mao đã khóc suốt một ngày trong phòng riêng, không ăn, không nói, và bỏ bằng những cuốn

Những ngày cuối cùng của Mao

Tác Giả: Trán xuân Hián

Chúa Nhật, 26 Tháng 12 Năm 2010 13:15

nghe đi nghe lại đi để o không khí tang tóc. Bên những phòng bài thơ thể k 12, tác giả từ biệt một người bạn chung khác gì Mao vĩnh biệt Tuáng, một vị tuáng số nhiếp ảnh gia xong mà phải là đi. Tác giả bài thơ nói với bạn,

Anh và tôi đi vào lịch sử,
Cháng ai buồn nhớ cán nháng chuyện đâu đâu .

Đó là tâm sự của Mao đi với Tuáng, và Mao đã hoá lệ,

Mao thuáng từ cảm tình với những chính khách thật sự. Khi hoàng đế Ethiopia Haile Selassie mà Mao có dịp gặp mặt lần chát trong tù sau cuộc đi o chính của phe quân nhân, Mao tháong tiác nói, “Sao ngài chát thám tháng nhá vậy ?”

Mái cảm thông với những lãnh tụ bá há bá là một mối lo sợ của Mao cho chính mình . Vào cuối cuộc đời Mao bá ám ảnh bởi một cuộc đi o chính. Để tránh sự kiện có thể xảy ra, Mao từ ra hòa hoãn với phe của Đáng năm 75 và nói không trả ngái vì cáp Giang Thanh và phe 4 tên.

Chính một phần số đi o chính Mao không chá để nháng người ká nghiáp. Mao không bao giờ phong tuác vị cho ká tay chân cuối cùng là Hoa Quác Phong cũng nhá trừ cá đó cho Lâm Báu , Mao sợ ká tháa ká sợ với vàng cuáp ngôi. Mác dù Hoa từ ra trung thành và Mao tin tuáng có thể trao chác vị cho Hoa , những Mao từ chái xác định Hoa sẽ ká nghiáp sau khi Mao qua đời .

Mao cháng quan tâm đi u gì xảy ra sau khi chát. Có một lần Mao nói với ká thân tín và táng lại khi biệt sự páchát là sẽ có một tai biến với xáng rái máu đỏ , rái nói tiếp đi u gì sẽ pá xảy ra cho các anh chá có trái biệt. Cho nên Mao không dá lời di chúc mà cá dù sự páchát và có thể thái gian để soán.

Ít tuán trước khi một Mao đi đời số ng trong một ngôi dinh trong cung Trung Nam Hải (Zhongnanhai) được xây cất kiên cố được biệt vào cuối tháng 7/76 sau vị đáng dát thành phố Tanghan và huáng đông cách Peking 160 cây số , Peking rung chuyển mạnh, làm thiát máng gần 600 ngàn người, và hán 10 triáu người phải ngá ngoài trái. Mao từ chái sẽ giúp đỡ của các

Những ngày cuối cùng của Mao

Tác Giả: Tr&#n xuân Hi&#n

Chúa Nhật, 26 Tháng 12 Năm 2010 13:15

quốc gia ngoài quốc gia trong khi phát động chiến dịch kích động.

Mao vẫn nghiêm quyết hành. Khi Giang Thanh đến thăm Mao xin phép đi ra ngoài Peking vào ngày 2/9, Mao bác mình từ chối, những cuối cùng cho phép. Ba hôm sau Mao hôn mê thành lâm, Giang Thanh đưa Hoa và các nhân vật mới triêu vào, khi Mao mất thì y Giang động trong phòng thì từ chối bác chối.

Vào ngày 8/9 Mao úc trong hang, bác phó c&#o và cô hầu c&#n đưa cho Mao cây bút, Mao kể 3 v&#ch và g&# vào thành giun 3 cái, , bác phó c&#o nói Mao muốn biết gì xảy ra cho thì tu&#ng Nh&#t Takeo Miki, tên ông có nghĩa là 3 thanh g&#. Mao không hề gặp Takeo và từ ra không thích, những khi Takeo tranh đấu để khi bị động lật đổ thì Mao cảm thông.

Cô y tá v&#a là hầu thiếp đưa báo tin cho ông xem, Mao được trong chiếc lát mặt tin v&# nhà lãnh đạo đang bị lật đổ là điều ông quan tâm.

Sau đó Mao mất máy mà chỉ cô y tá hầu u đưa c là, “ Ta đau những hãy gọi bác sĩ gặp.” Đó là cuối cùng của Mao. Mười phút sau nửa đêm ngày 9/9/76 Mao chết. Mao sáng suốt đến phút cuối cùng và chỉ có một điều quan tâm : báo thân và uy quyền.

Ngày nay chân dung và chiến xác Mao ng&# tr&# trên quảng trường Thiên An Môn giữa trung tâm thủ đô Peking. Chiếc c&#ng sơn động kim tuyến báo là kẻ kẻ nghiệp và tiếp tục không lay chuyển huy&#n th&#ai của Mao.